ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1961	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 103

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

425. Περὶ ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2687)53 Ν. Διατάγματος παρὰ τῶν Τραπεζῶν Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. 1

426. Περὶ ἀνακλήσεως Β. Διατάγματος κυρώσεως πίνακος κρίσεως κατωτέρων Ἀξιωματικῶν ἔτους 1959)60. 2

427. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 15.5.52 Β. Διατάγματος «περὶ στρατιωτικῶν Λεσχῶν». 3

428. Περὶ τοῦ Κλάδου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων. 4

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 425

Περὶ ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2687)53 Ν. Διατάγματος παρὰ τῶν Τραπεζῶν Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2687)53 «περὶ Ἐπενδύσεως καὶ Προστασίας Κεφαλαίων Ἐξωτερικοῦ» τὴν ἀπὸ 24 Μαΐου 1961 αἴτησιν τῶν Τραπεζῶν, Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν ἐν Ἑλλάδι Βιομηχανίας Λιπασμάτων, τὴν ἀπὸ 26 Μαΐου 1961 γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 78)5.6.1961 Πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδοθεῖσαν βάσει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 2687)53, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐγκρίνομεν τὴν ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰσαγωγὴν κεφαλαίων ἐν Ἑλλάδι μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δολλαρίων Η.Π.Α. δέκα ὀκτὼ ἑκατομμυρίων (18.000.000) διὰ δανεισμοῦ παρ' ἀλλοδαπῶν νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας ἐν Ἑλλάδι Ἐργοστασίου παραγωγῆς Φωσφορομειγνυομένης Ἀμμωνίας τύπου 16-20-0 (AMMONIUM SULFOPHOSPHATE 16-20-0) καὶ πρὸς πραγματοποίησιν ἐπενδύσεως ὁλικοῦ ὕψους δολλαρίων Η.Π.Α. εἴκοσι πέντε ἑκατομμυρίων (25.000.000) περίπου.

Τὸ ὡς ἄνω Ἐργοστάσιον θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς ἐπαρχιακὴν τοποθεσίαν ἀποκλειομένης πάντως τῆς ἐγκαταστάσεώς του εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς.

2. Αἱ Τράπεζαι, Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικὴ καὶ Λαϊκὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Βασιλικοῦ Διατάγματος συστήσουν ἐν Ἑλλάδι Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν μὲ μετοχικὸν κεφάλαιον τοὐλάχιστον δραχμῶν Ἑκατὸν Ὀγδοήκοντα Ἑκατομμυρίων (180.000.000) εἰς ἣν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως ἅπαντα τὰ ἐκ τοῦ παρόντος ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις.

Ὅπου ἐν τοῖς ἑπομένοις γίνεται λόγος περὶ τῶν Τραπεζῶν Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος νοεῖται ἡ νέα ὑπὸ ἵδρυσιν Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία ἀπὸ τῆς συστάσεώς της.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον κεφάλαια ἐξωτερικοῦ δέλουσιν εἰσαχθῇ εἴτε εἰς καινουργῆ μηχανήματα, ἐξαρτήματα, ἀνταλλακτικὰ καὶ ἐργαλεῖα εἴτε εἰς αὐτούσιον συνάλλαγμα εἴτε εἰς ἀμφότερα.

Ἡ ἀξία τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰσαχθησομένων μηχανημάτων, ἐξαρτημάτων, ἀνταλλακτικῶν καὶ ἐργαλείων ὡς καὶ ἡ χρησιμότης τούτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐργασιῶν πιστοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας. Ἡ εἰσαγωγὴ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος πιστοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν ὁποίαν θέλει ἐκχωρηθῇ τοῦτο εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε μέσῳ μιᾶς τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσαγωγὴ κεφαλαίων πρὸς πραγματοποίησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐπενδύσεως, δυναμένη νὰ πραγματοποιῆται καὶ τμηματικῶς δέον νὰ συντελεσθῇ τὸ βραδύτερον ἐντὸς 3 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας προσδιορισμοῦ τῆς θέσεως ἐγκαταστάσεως τοῦ Ἐργοστασίου καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐχὶ βραδύτερον τῆς 31.12.1964. Ὁ χρόνος πραγματοποιήσεως τῆς εἰσαγωγῆς τῶν κεφαλαίων εἰς εἶδος (μηχανημάτων κλπ.) βεβαιοῦται εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πιστοποίησιν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ χρόνου ἐκτελωνισμοῦ τῶν εἰσαχθησομένων μηχανημάτων. Ὁ χρόνος πραγματοποιήσεως τῆς εἰσαγωγῆς τῶν κεφαλαίων εἰς συνάλλαγμα βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἡμερομηνίας ἐκχωρήσεως τοῦ συναλλάγματος τούτου εἰς ταύτην ἢ εἰς μίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐγκρίνομεν δυνάμει τῶν ἄρθρων 5 καὶ 14 τοῦ Ν. Δ. 2687)53, τὴν ἐπιστροφὴν τῶν βάσει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθησομένων κεφαλαίων, δι' ἐτησίων δόσεων μὴ ὑπερβαινουσῶν τὸ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20ο)ο) τῶν εἰσαχθέντων κεφαλαίων. Ἡ ἐπιστροφὴ τῶν κεφαλαίων θέλει ἀρχίσει μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραγωγικῆς ὁράσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, ταύτης πιστοποιουμένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος καὶ πάντως οὐχὶ ἐνωρίτερον τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐξ ὁλοκλήρου εἰσαγωγῆς τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθησομένων κεφαλαίων.

2. Ἐγκρίνομεν ἐπίσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 2687)53 τὴν πληρωμὴν τόκων μέχρις ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8 %) ἐτησιως κατ' ἀνώτατον ὁριον. Οἱ τόκοι θὰ λογίζωνται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν κεφαλαίων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ θὰ καταβάλλωνται ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους, ὑπολογιζόμενοι ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε ἀπομένοντος ἀνεξοφλήτου ὑπολοίπου τούτων.

3. Ἐγκρίνομεν ὅπως εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν καταστῇ ἐφικτὴ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξαγωγὴ τόκων, ἡ ἐξαγωγὴ αὕτη πραγματοποιῆται συσσωρευτικῶς κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη.

4. Ἐγκρίνομεν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 2687)53 τὴν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος χρησιμοποίησιν μέχρι δέκα πέντε ἀλλοδαπῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὰς ἀνωτέρας θέσεις τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα πέντε (5) ἐτῶν ἀμειβομένων εἰς δραχμάς, ποσοστοῦ μέχρι πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν (50ο)ο) τούτων δυναμένου νὰ ἐξάγῃ αἱ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰς συνάλλαγμα.

Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀμοιβαὶ δὲν θὰ δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν τὰ διεθνῆ ἐπίπεδα ἀμοιβῶν τῶν τεχνικῶν ὁμοίων ἐπιχειρήσεων.

5. Ἡ ἔναρξις ἐπιστροφῆς τῶν κεφαλαίων καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τούτων διὰ τόκους θὰ πραγματοποιῆται ἐπὶ τῇ βάσει ὁδηγιῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Β. Διάταγμα προϋποθέσεων καὶ διαδικασίας. Ἐπὶ τῇ λήψει τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ὁδηγιῶν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται ὅπως χορηγῇ τὸ ἀπαιτούμενον συνάλλαγμα εἰς τὸ εἰσαχθησόμενον νόμισμα διὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιστροφὴν τῶν εἰσαχθησομένων κεφαλαίων καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τούτων διὰ τόκους κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. Δ. 2687)53. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ διαθέτῃ ἐπίσης τὸ ἀναγκαιοῦν συνάλλαγμα εἰς τὸ εἰσαχθησόμενον νόμισμα διὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου πληρωμὴν τῆς ἀμοιβῆς τῶν περὶ ὧν αὕτη ἀλλοδαπῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων, ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἀπασχολήσεως τούτων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ὑπευθύνου δηλώσεως τῆς ἱδρυθησομένης ἐπιχειρήσεως, τεθεωρημένης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Ἄρθρον 4

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 προβλεπόμεναι ἐγκαταστάσεις δέον νὰ συμπληρωθοῦν τὸ βραδύτερον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1964 τῆς προθεσμίας ταύτης δυναμένης νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓν ἐτέρῳ ἐξάμηνον κατ' ἀνώτατον ὁριον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ ἐφ' ὅσον συντρέχουν εἰδικοὶ πρὸς τοῦτο λόγοι.

2. Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου συντάσσει ἔκθεσιν κοινοποιουμένην καὶ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος Δ)νσιν Κινήσεως Κεφαλαίων Τμῆμα Καταθέσεων καὶ πιστοποιοῦσαν:

α) Τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 ἐπενδύσεως καὶ

β) Τὴν πραγματοποίησιν ἔργου τὸ ὁποῖον μετὰ τῶν εἰσαχθησομένων μηχανημάτων καὶ συναλλάγματος δύναται εὐλόγως νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνταποκρινόμενον τόσον ὡς πρὸς τὴν φύσιν, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, πρὸς τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐγκριθεῖσαν ἐπένδυσιν. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῆς ἐνδιαφερομένης ἐπιχειρήσεως πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ἀνακοινουμένης δι' ἀναφορᾶς της πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν κοινοποιήσεως τῆς ἐκθέσεως, ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ παραπέμπει τ' ἀνωτέρω πρὸς πιστοποίησιν θέματα εἰς τριμελῆ ἐπιτροπὴν συγκροτουμένην δι' ἀποφάσεώς του ἐξ ἐκπροσώπων τῶν Ὑπουργείων Συντονισμοῦ καὶ Βιομηχανίας καὶ ἑνὸς ἐκπροσώπου τῆς ἐνδιαφερομένης ἐπιχειρήσεως ὑποδεικνυομένου ὑπὸ ταύτης. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν παραπεμπομένων αὐτῇ πρὸς ἐξέτασιν θεμάτων ἐντὸς 15ημέρου ἀπὸ τῆς συγκροτήσεώς της.

3) Ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ ἐπὶ τῇ κατὰ τ' ἀνωτέρω πιστοποιήσει τῆς ἐγκριθείσης ἐπενδύσεως ἀποφαίνεται, δι' ἀποφάσεώς του περὶ τῆς πληρώσεως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὅρων καὶ ἐντέλλεται πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν χορήγησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἀπαιτουμένου συναλλάγματος διὰ τὴν ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν αὐτοῦ ἐπιστροφὴν τῶν ἐπενδυθησομένων κεφαλαίων, καθορίζων καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἐπιστραφησομένου κεφαλαίου.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ εἰσαχθησόμενα εἰς πραγματοποίησιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος, ἐπενδύσεως καινουργῆ μηχανήματα, ἐξαρτήματα, ἀνταλλακτικὰ καὶ ἐργαλεῖα ἀπαλλάσσονται πατὸς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μετὰ τῶν δασμῶν συμβεβαιουμένων καὶ συνεισπραττομένων πάσης φύσεως φόρων καὶ τελῶν ἢ δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τρίτων ὡς καὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου. Ἡ ἀτέλεια αὕτη ἰσχύει διὰ τὰ μέχρι τοῦ ὁρίου τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθησομένων κεφαλαίων καὶ καθ' ὃ ποσὸν ταῦτα εἰσαχθῶσιν εἰς καινουργῆ μηχανήματα, ἐξαρτήματα, ἀνταλλακτικὰ καὶ ἐργαλεῖα, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1964.

2. Αἱ Τελωνιακαὶ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως παραδίδωσιν ἀτελῶς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερόμενα μηχανήματα, ἐξαρτήματα, ἀνταλλακτικὰ καὶ ἐργαλεῖα ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ εἰς διπλοῦν ὑπευθύνου δηλώσεως τῆς Ἐπιχειρήσεως ὅτι ταῦτα εἰσάγονται διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν καὶ δυνάμει τῆς παρεχομένης διὰ τοῦ παρόντος Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐγκρίσεως. Τὸ ἓν τῶν πρωτοτύπων τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως τῆς ἐπιχειρήσεως διαβιβάζεται εὐθὺς μετὰ τὸν ἐκτελωνισμὸν τῶν μηχανημάτων κλπ. εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας. Ἐν τῇ ὑπευθύνῳ δηλώσει τῆς ἐπιχειρήσεως δέον νὰ περιγράφωνται λεπτομερῶς τὰ εἰσαγόμενα μηχανήματα, ἐξαρτήματα, ἀνταλλακτικὰ καὶ ἐργαλεῖα, ἡ δὲ περιγραφὴ τούτων δέον νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς συνταχθείσας καὶ ὑποβληθείσας εἰς τὸ Τελωνεῖον διασαφήσεις.

3. Τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰσαγόμενα μηχανήματα, ἐξαρτήματα, ἀνταλλακτικὰ καὶ ἐργαλεῖα δέον νὰ ὦσιν κατάλληλα καὶ νὰ χρησιμοποιῶνται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος, περιγραφομένης ἐπενδύσεως. Ἡ χρησιμοποίησις οἱωνδήποτε τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀτελῶς εἰσαχθέντων μηχανημάτων, ἐξαρτημάτων, ἀνταλλακτικῶν καὶ ἐργαλείων διὰ σκοπὸν διάφορον τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 καθοριζομένου, πλὴν τοῦ ὅτι ἀποτελεῖ λαθρεμπορίαν συνεπαγομένην τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ταύτης ἰσχυουσῶν διατάξεων, συνιστᾶ ἐπὶ πλέον παράβασιν τῶν ὅρων τοῦ παρόντος, ἥτις συνεπάγεται τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 προβλεπομένας κυρώσεις.

Ἄρθρον 6.

Ἡ διὰ τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος παρεχομένη ἔγκρισις ἐπέχει θέσιν ἀδείας σκοπιμότητος ἱδρύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ὑποκαθιστῶσα πλήρως τὴν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαιτουμένην τοιαύτην ἄδειαν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ἰσχυουσῶν κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἱδρύσεως καὶ ἐπεκτάσεως βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 7.

Ἡ διὰ τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος χορηγουμένη ἔγκρισις θεωρεῖται ὡς μηδέποτε χορηγηθεῖσα, τὰ δὲ εἰσαχθέντα κεφάλαια στεροῦνται τῆς προστασίας καὶ τῶν προνομίων τῶν παρεχομένων ὑπὸ τοῦ ἀριθ. 2687)53 Ν. Διατάγματος.

α) Ἐν περιπτώσει μὴ πραγματοποιήσεως τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ 80% τοὐλάχιστον τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ὁριζομένων κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ.

β) Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμπροθέσμου συστάσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 2 τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος ἀναφερομένης Ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας.

γ) Ἐν περιπτώσει χρησιμοποιήσεως τῶν εἰσαχθέντων κεφαλαίων διὰ σκοπὸν διάφορον τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 καθοριζομένου, καὶ

δ) Ἐν περιπτώσει χρησιμοποιήσεως οἱουδήποτε τῶν ἀτελῶς εἰσαχθέντων μηχανημάτων, ἐξαρτημάτων, ἀνταλλακτικῶν καὶ ἐργαλείων κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 8.

Ἐν περιπτώσει ὁλικῆς ἢ μερικῆς πωλήσεως ἢ ἐκχωρήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν κτηθέντων διὰ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθέντων κεφαλαίων, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιστροφὴ τῶν εἰσαχθέντων κεφαλαίων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 9.

Διαιτησία.

1. Ἀμφισβητήσεις ἢ διαφοραὶ ἀνακύπτουσαι μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀναγόμεναι εἰς τὴν ἑρμηνείαν ἢ ἐνδεχόμενα κενὰ τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος λύονται διὰ διαιτησίας ὑπὸ τριμελοῦς Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν.Δ. 2687)53.

2. Ἡ Διαιτητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν προσώπων ἀνεγνωρισμένου κύρους καὶ ἀρμοδιότητος ἤτοι ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Δημοσίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ, ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου τῶν Τραπεζῶν. Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁριζομένου ὑπὸ τούτων καὶ ἐξ ἑνὸς ἐπιδιαιτητοῦ ἐκλεγομένου ὑπὸ τῶν δύο τούτων ἐκπροσώπων. Εἰς περίπτωσιν διαφωνίας ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἢ μὴ ἐκλογῆς τούτου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ καὶ τοῦ δευτέρου μέλους τῆς διαιτητικῆς ἐπιτροπῆς, οὗτος ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ ἐκπροσώπου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Τραπεζῶν. Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, οὗτος διορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

3. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀμφισβητήσεις ἢ διαφοραὶ παραπέμπονται εἰς διαιτησίαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ κατόπιν αἰτήσεως τῶν Τραπεζῶν. Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑποβαλλομένης ἐντὸς 15ημέρου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πράξεως τῆς Διοικήσεως, ἐξ ἧς προκύπτει ἡ ἀμφισβήτησις ἢ διαφορά. Ἐν τῇ αἰτήσει τῶν Τραπεζῶν. Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δέον ὅπως ὁρίζεται ὁ ἐκπρόσωπος αὐτῶν εἰς τὴν Διαιτητικὴν Ἐπιτροπήν. ὁ δὲ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ ὑποχρεοῦται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως νὰ παραπέμψῃ τὴν ἀμφισβήτησιν ἢ διαφοράν εἰς τὴν διαιτησίαν ὁρίζων καὶ τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ Δημοσίου.

4. Ἡ Διαιτητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ἐντὸς 15ημέρου ἀπὸ τῆς συγκροτήσεώς της, διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ τρίμηνον κατὰ ἀνώτατον ὅριον δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ ἀναφορᾶς εἰς αὐτὸν ἐκ μέρους τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ μόνον ἐὰν συντρέχουν εἰδικοὶ πρὸς τοῦτο λόγοι.

5. Ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν ἐκδιδομένη ἀπόφασις τῆς Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Δημόσιον καὶ τὰς Τραπέζας Ἐμπορικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονικὴν καὶ Λαϊκὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μὴ ὑπεκειμένη εἰς οἱονδὲν ἔνδικον μέσον.

Ἄρθρον 10.

Μετὰ τὴν ὁλικὴν ἐπιστροφὴν τῶν εἰσαχθησομένων κεφαλαίων τὸ παραμένον ἐν Ἑλλάδι καθαρὸν ἐνεργητικὸν τῆς ἐπιχειρήσεως παύει τυγχάνον τῆς προστασίας καὶ τῶν προνομίων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2687)53 Ν. Δ)τος ὑποκειμένων εἰς τὰς ἰσχυούσας ἑκάστοτε διατάξεις ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐξαγωγὴν κεφαλαίων ἐκ τῆς χώρας.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ **Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ**

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ**

ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ν. ΜΑΡΤΗΣ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 426

Περὶ ἀνακλήσεως Β. Διατάγματος κυρώσεως πίνακος κρίσεως Κατωτέρων Ἀξιωματικῶν ἔτους 1959)60.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 348)1961 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

β) Τὸ ἀπὸ 17.1.60 Β. Διάταγμα (Φ.Ε.Κ. 7 Α.' 22.1.60) περὶ κυρώσεως πίνακος κρίσεως Κατωτέρων Ἀξιωματικῶν Β.Ν. ἔτους 1959)60 καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 29)18.12.59 Πρακτικὸν τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν.

γ) Τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Ν.Δ. 4028)59 «περὶ Ἱεραρχίας Προαγωγῶν καὶ Τοποθετήσεων τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων».

δ) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 12)31.5.60 Πρακτικὸν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου κρίσεων.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἀνακαλοῦμεν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 348)1961 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας τὸ ἀπὸ 17.1.60 Β. Διάταγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 Α.')22.1.60 ΦΕΚ περὶ κυρώσεως πίνακος κρίσεως Κατωτέρων Ἀξιωματικῶν Β.Ν. ἔτους 1959)60, τὸ ὑπ' ἀριθ. 29)18.12.59 Πρακτικὸν τοῦ Συμβουλίου Προαγωγῶν καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 12)31.5.60 Πρακτικὸν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου κρίσεων, καθ' ὃ μέρος ἀφοροῦν ταῦτα τὴν κρίσιν τοῦ Ὑποπλοιάρχου Διαχειριστοῦ Κ. Βαρότση.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21ῃ Ἰουνίου 1961.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ

(3)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 427

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 15.5.1952 Β. Διατάγματος «περὶ στρατιωτικῶν Λεσχῶν».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 324)1914 «περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Στρατιωτικῶν Λεσχῶν», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ὑπὸ τοῦ Νόμου 1411)18 καὶ Α. Ν. 539)37 καὶ 2389)40.

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 331)1961 Γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 31423)19.5.1958 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης».

4. Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 15.5.1952 Β.Δ. «περὶ Στρατιωτικῶν Λεσχῶν» ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 504)5.3.1960 Β. Δ. «περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ ἀπὸ 15.5.1952 Β. Δ. «περὶ Στρατιωτικῶν Λεσχῶν» καὶ μετὰ τὰς λέξεις «Νέαν Σάνταν» προστίθενται αἱ λέξεις:

«Βόλον, Πολύκαστρον, Ξάνθην, Λαγκαδά, Σουφλίον».

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου (γ) τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 15.5.1952 Β.Δ. «περὶ Στρατιωτικῶν Λεσχῶν» ὡς τοῦτο ἀντικατασταθὲν ὑπ' ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 504)5.3.1960 Β.Δ., ἰσχύει ἤδη καὶ μετὰ τὴν λέξιν «Φλωρίνης», προστίθεται ἡ λέξις «Βόλου».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου (δ) τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου καὶ μετὰ τὴν λέξιν «Πρεβέζης» προστίθενται αἱ λέξεις «Πολυκάστρου, Ξάνθης, Λαγκαδᾶ», εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου (ε) τῆς αὐτῆς παραγράφου καὶ ἄρθρου καὶ μετὰ τὴν λέξιν «Φιλιατῶν», προστίθεται ἡ λέξις «Σουφλίου».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΘΕΜΕΛΗΣ

---

(4)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 428

Περὶ τοῦ Κλάδου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ν. Δ. 4114)1960, 2) τὴν ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1960 γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Νομικῶν καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 207)1961 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Πόροι.

Ἄρθρον 1.

1. Οἱ πόροι τοῦ Κλάδου ἀποτελοῦνται:

α) Ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου καθοριζομένης εἰδικῆς προσθέτου μηνιαίας εἰσφορᾶς ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν (100) καταβαλλομένης ὑπὸ τῶν ἠσφαλισμένων δικηγόρων.

β) Ἐκ τῶν εἰδικῶν εἰσφορῶν τῶν δικηγόρων λόγῳ διορισμοῦ, προαγωγῆς, γάμου, ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας, ὡς αὗται καθορίζονται ἐν τοῖς ἄρθροις 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος.

γ) Ἐκ τῶν προσόδων τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει τῆς περιουσίας τοῦ Κλάδου.

δ) Ἐκ τῶν πρὸς αὐτὸν δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων.

Εἰσφοραὶ λόγῳ διορισμοῦ καὶ προαγωγῆς.

Ἄρθρον 2.

Αἱ εἰσφοραὶ λόγῳ διορισμοῦ καὶ προαγωγῆς ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

α) Δραχμαὶ πεντακόσιαι (500) ὑπὸ τοῦ τὸ πρῶτον διοριζομένου δικηγόρου.

Προκειμένου διορισμοῦ ἀπ' εὐθείας παρ' Ἐφέταις ἢ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἡ ἄνω καταβολὴ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000) διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν καὶ δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500) διὰ τὴν δευτέραν.

Ἡ μὴ καταβολὴ τῶν ἄνω ποσῶν ἐπάγεται ἀπαράδεκτον τῆς αἰτήσεως περὶ διορισμοῦ.

β) Δραχμαὶ πεντακόσιαι (500) παρὰ τοῦ προαγομένου παρ' Ἐφέταις ἢ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ δικηγόρου.

Εἰς περίπτωσιν ἀπ' εὐθείας προαγωγῆς παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καταβάλλονται δραχμαὶ χίλιαι (1.000).

Ἡ μὴ καταβολὴ τῶν ποσῶν τούτων ἐπάγεται ἀπαράδεκτον τῆς περὶ προαγωγῆς αἰτήσεως.

Ἀναγνώρισις καὶ ἐξαγορὰ προϋπηρεσίας.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ ἠσφαλισμένοι δικαιοῦνται εἰς ἀναγνώρισιν δι' ἐξαγορᾶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς μὴ συμπιπτούσης πρὸς χρόνον ἀσφαλίσεως δικηγορικῆς προϋπηρεσίας των, οὐχὶ ὅμως πέραν τῶν εἴκοσιν (20) ἐτῶν.

2. Τὸ πρὸς ἐξαγορὰν τοῦ χρόνου προϋπηρεσίας ποσὸν ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν (100) δι' ἕκαστον ἐξαγοραζόμενον μῆνα καὶ καταβάλλεται διὰ 48 μηνιαίων ἰσοπόσων δόσεων, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1961 μέν, ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἠσφαλισμένων, ἀπὸ τῆς χρονολογίας δὲ τῆς ἀσφαλίσεώς των, ὑπὸ τῶν μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1961 καθισταμένων τοιούτων.

Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ ἑκάστης τῶν ἄνω δόσεων συνεπιφέρει προσαύξησιν 5 ο)ο ἐτησίως μετὰ πάροδον ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως μέχρις ἐξοφλήσεως, πλὴν τῶν δόσεων τοῦ πρώτου 18μήνου αἵτινες καταβάλλονται ἀτόκως, ἐφ' ὅσον ἡ καταβολὴ ἐνεργηθῇ ἐντὸς τοῦ χρόνου τούτου.

3. Ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἡ ἐξαγορὰ προϋπηρεσίας ἀποτελεῖ δικαίωμα τοῦ ἠσφαλισμένου, τὸ ὁποῖον δύναται ν' ἀσκήσῃ δι' ὁλόκληρον ἢ μέρος τῆς προϋπηρεσίας ταύτης, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀσφαλίσεώς του ἢ καὶ κατὰ τὴν ἐκ τῆς ἀσφαλίσεώς του ἔξοδόν του, τοῦ δικαιώματος τούτου ἀνήκοντος εἰς τὴν οἰκογένειάν του, τὸ πρὸς ἐξαγορὰν ὅμως τῆς προϋπηρεσίας ὀφειλόμενον ποσὸν μετὰ τῆς τυχὸν προσαυξήσεως καταβάλλεται πάντως πρὸ τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως ἐκ μέρους τῶν δικαιούχων περὶ ἀπονομῆς παροχῶν, ἄλλως δὲν δημιουργεῖται δικαίωμα συνυπολογισμοῦ τοῦ χρόνου τούτου. Ἐν περιπτώσει καταβολῆς μέρους τῶν διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῆς προϋπηρεσίας ὀφειλομένων, ἀναγνωρίζεται ἀνάλογος χρόνος προϋπηρεσίας πρὸς τὰ καταβληθέντα ποσά, μὴ ὑπολογιζομένων δι' ἐξαγορὰν προϋπηρεσίας τῶν καταβληθέντων διὰ προσαυξήσεις.

4. Ἡ ἀναγνωρισθεῖσα προϋπηρεσία λογίζεται τόσον διὰ τὴν προσαύξησιν τῶν ἐτῶν ὅσον καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ δικαιώματος.

Ἀναγνώρισις γάμου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἅπαντες οἱ ἠσφαλισμένοι καὶ συνταξιοῦχοι ὑποχρεοῦνται εἰς δήλωσιν τοῦ παρ' αὐτῶν τελεσθέντος ἢ τελουμένου γάμου, ὡς καὶ τῶν γεννήσεων, νομιμοποιήσεων ἢ ἀναγνωρίσεων τέκνων.

2. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ γάμου καταβάλλεται ποσὸν δραχμῶν πεντακοσίων (500) ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἢ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀσφαλίσεως. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ὑπολογίζεται προσαύξησις πρὸς 5 0)ο ἐτησίως μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως.

3. Προκειμένου περὶ γάμου τελουμένου ὑπὸ συνταξιούχου ὀφείλεται τὸ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ καθοριζόμενον ποσόν, καὶ καταβάλλεται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου. Ἐν μὴ ἐμπροθέσμῳ καταβολῇ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ οὐδὲν ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως δικαίωμα παράγεται ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ συνταξιούχου.

4. Ἐν περιπτώσει τελέσεως δευτέρου ἢ τρίτου γάμου, δι' ἕκαστον τοιοῦτον καταβάλλεται τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω καθοριζόμενον ποσόν.

5. Ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς λόγῳ γάμου δὲν αἴρεται ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως ἢ λύσεως τοῦ γάμου ὁπωσδήποτε.

6. Εἰς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος, καταβολὴν ὑποχρεοῦται ὁ ἄγαμος ἠσφαλισμένος, ἀναγνωρίζων ἐξώγαμον τέκνον ἢ πλείονα τοιαῦτα, ὡς καὶ ἐκεῖνος, ἔναντι τοῦ ὁποίου ἐγένετο δικαστικὴ ἀναγνώρισις ἐξωγάμου ἢ ἐξωγάμων τέκνων, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1533 καὶ 1555 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ τέκνου ἄρχεται προσαύξησις πρὸς 5ο)ο ἐτησίως.

7. Ἐπὶ ἐκουσίας ἢ δικαστικῆς ἀναγνωρίσεως ἐξωγάμων τέκνων κατὰ τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, καταβάλλεται τὸ ὡς ἄνω ποσὸν ἰδιαιτέρως διὰ τὰ ἐξ ἑκάστης γυναικὸς γεννώμενα.

8. Ἐὰν κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀσφαλίσεως ὀφείλεται ὁλόκληρον ἢ μέρος τοῦ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν γάμου ἢ δι' ἐκουσίαν ἢ δικαστικὴν ἀναγνώρισιν ἐξωγάμων τέκνων ὡρισμένου ποσοῦ, κρατεῖται ἡ ἀπονεμομένη εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ἢ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ μηνιαία παροχὴ μέχρι πλήρους ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς, συμψηφιζομένη πρὸς αὐτήν.

9. Ἐν περιπτώσει συνταξιοδοτήσεως μέλους πατρικῆς οἰκογενείας θανόντος ἀγάμου ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ὀφείλεται ὑπὸ τοῦ συνταξιοδοτουμένου τὸ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενον ποσὸν παρακρατεῖται δὲ κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα.

Τρόπος εἰσπράξεως ἐσόδων.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ εἴσπραξις τῶν πόρων τοῦ Κλάδου ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Νομικῶν, ὅπερ δύναται ν' ἀναθέσῃ ἐπὶ προμηθείᾳ ἢ ἄλλῃ ἀποζημιώσει εἰς μίαν ἢ καὶ πλείονας τῶν ἀναγνωρισμένων Τραπεζῶν ἢ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια ἢ εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν καὶ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, ὡς καὶ εἰς ἠσφαλισμένους ἢ μὴ κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποφασιζόμενα, ἢ εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα τὴν εἴσπραξιν τῶν πόρων τοῦ Κλάδου καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν παροχῶν.

2. Οἱ πόροι τοῦ Κλάδου εἰσπράττονται δι' ἐκδόσεως ἀποδείξεων ἐν Ἀθήναις μὲν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Νομικῶν, ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐντεταλμένων ἁρμοδίων.

Τοποθέτησις καὶ διαχείρισις κεφαλαίων.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ διάθεσις καὶ ἡ ἐπένδυσις τῶν κεφαλαίων τοῦ Κλάδου γίνεται ἐλευθέρως δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐφαρμοζομένων τῶν νόμων περὶ ἐλέγχου τῆς πίστεως. Ἡ κατάθεσις τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ ἐνεργεῖται παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἢ παρ' ἄλλῃ ἀναγνωρισμένῃ Τραπέζῃ ὑπὸ μορφὴν ἐντόκου καταθέσεως.

2. Τὰ Κεφάλαια τοῦ Κλάδου ἐπενδύονται ὡς ἑξῆς :

α) Εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους.

β) Εἰς ὁμολογίας ἢ μετοχὰς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

γ) Εἰς ὁμολογίας ἢ μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

δ) Εἰς ὁμολογίας ἢ μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ε) Εἰς μετοχὰς ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας.

στ) Εἰς δάνεια πρὸς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, μὲ ῥήτραν χρυσοῦ ἢ δολλαρίου, ἐφ' ὅσον παρέχεται ἡ ἐγγύησις τοῦ Κράτους.

ζ) Εἰς ὁμολογίας ἐκδιδομένας ὑπὸ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας, αἵτινες ἀπολαύουσιν εἰδικῶν προνομίων.

η) Εἰς ἀγορὰν κεντρικῶν ἀκινήτων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Κλάδον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ νὰ δανείζηται παρὰ συστικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ ἢ ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν χρεογράφων του.

Διαχείρισις Κεφαλαίων Κλάδου.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ὑπὲρ τοῦ Κλάδου ἐνεργούμεναι εἰσπράξεις μεταφέρονται εἰς εἰδικὸν πασὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμὸν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Λογαριασμὸς Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων Ἑλλάδος» μετ' ἀφαίρεσιν τῶν ἐαρυνόντων τὸν Κλάδον γενικῶν ἐξόδων.

Ἔλεγχος διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 8.

1. Μετὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου λογιστικοῦ ἔτους ἐνεργεῖται ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως τοῦ Κλάδου ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ δύο ἠσφαλισμένων, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης καὶ ἑνὸς ὁρκωτοῦ λογιστοῦ προ ἐλεπομένου ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 3329)55.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνεργεῖ τὸν ἔλεγχον ἐντὸς τῶν γραφείων τοῦ Ταμείου Νομικῶν καὶ ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν ἔκθεσίν της πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης. Ἀντίγραφα ταύτης ὑπογρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ συγχρόνως πρὸς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τοῦ Ταμείου καὶ τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

Εἰς ἕκαστον μέλος τῆς ὡς ἄνω Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Κλάδου, ἀμοιβὴ ἧς τὸ ποσὸν καθορίζεται ἑκάστοτε διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

2. Τὸ λογιστικὸν ἔτος τοῦ Κλάδου ἄρχεται καὶ λήγει κατὰ τὰς ἀντιστοίχους ἡμερομηνίας τὰς ἰσχυούσας διὰ τὸ Ταμεῖον Νομικῶν.

Προϋποθέσεις ἀπονομῆς παροχῆς εἰς ἠσφαλισμένους.

Ἄρθρον 9.

1. Δικαίωμα εἰς μηνιαίαν παροχὴν ἔχει ὁ ἠσφαλισμένος μετὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τὴν συνταξιοδότησιν παρὰ τοῦ Ταμείου Νομικῶν:

α) Ἐὰν ἔχῃ συμπεπληρωμένην 30ετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν ἀσχέτως ἡλικίας.

β) Ἐὰν ἔχῃ συμπεπληρωμένην 25ετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἡλικίαν 60 ἐτῶν.

γ) Ἐὰν ἔχῃ συμπεπληρωμένην 20ετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἡλικίαν 65 ἐτῶν.

δ) Ἐὰν ἀπολυθῇ τῆς ὑπηρεσίας μετὰ 25ετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, ἀσχέτως ἡλικίας, ἐκτὸς ἂν ἡ ἀπόλυσις ὀφείλεται εἰς ἀποχὴν ἐκ τῶν καθηκόντων του.

ε) Ἐὰν ἔχῃ συμπεπληρωμένην 10 ἐτῶν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν καὶ καταστῇ σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ λειτουργήματος.

στ) Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ τῆς ὑπηρεσίας ἠσφαλισμένη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δικηγορικῆς ὑπηρεσίας 25 ἐτῶν.

Προϋποθέσεις απονομής παροχής εις οικογένειαν ησφαλισμένου ή συνταξιούχου.

Άρθρον 10.

1. Δικαιούνται παροχής:

Α) Εν περιπτώσει θανάτου εγγάμου ησφαλισμένου έχοντος συμπληρώσει χρόνον ασφαλίσεως 10 ετών ή εγγάμου συνταξιούχου του Κλάδου ή χήρα σύζυγος και τα ανήλικα νόμιμα ή νομιμοποιηθέντα ή δια δικαστικής αποφάσεως πλήρως αναγνωρισθέντα, ως και τα εξώγαμα έναντι της ησφαλισμένης μητρός κατά τους ορισμούς του Αστικού Κώδικος τέκνα. Προς τα ανήλικα τέκνα εξομοιούνται, τα άγαμα, ενήλικα μέν, αλλ' άπορα και ανίκανα προς άσκησιν οιουδήποτε βιοποριστικού επαγγέλματος, εφ' όσον ή ανικανότης επήλθε διαρκούσης της ανηλικότητός των. Δικαίωμα παροχής της χήρας συζύγου του ησφαλισμένου ή συνταξιούχου γεννάται, εάν ο γάμος τούτου ετελέσθη εν έτος τουλάχιστον πρό του θανάτου του, οπωσδήποτε επερχομένου. Η προϋπόθεσις αύτη δεν απαιτείται εάν υπάρχη τέκνον εκ του γάμου γεννηθέν ή δι' αυτού νομιμοποιηθέν.

Β) Εν περιπτώσει θανάτου αγάμου ή εν χηρεία ή εν διαζεύξει άνευ τέκνων ησφαλισμένου οπωσδήποτε επερχομένου, έχοντος συμπληρώσει χρόνον ασφαλίσεως 20 ετών, ή θανάτου αγάμου ή εν διαζεύξει άνευ τέκνων συνταξιούχου του Κλάδου οπωσδήποτε επερχομένου α) ο άπορος πατήρ, εάν κατά την ημέραν του θανάτου του ησφαλισμένου ή συνταξιούχου έχη συμπληρώσει το 60ον έτος της ηλικίας του, άλλως από της συμπληρώσεως του 60ού έτους της ηλικίας του, ή ασχέτως ηλικίας, εάν είναι ανίκανος προς άσκησιν οιουδήποτε βιοποριστικού επαγγέλματος, β) μη υπάρχοντος ή εκλείποντος του πατρός, ή άπορος χήρα μήτηρ και αι άποροι άγαμοι άδελφαί εφ' όσον ο θανών συνέζη αποδεδειγμένως μετά των ως άνω προσώπων ή συνετήρει ταύτα μέχρι του θανάτου του.

2. Εν περιπτώσει διαζεύξεως των γονέων δικαιούνται παροχής ή άπορος μήτηρ και αι άποροι άγαμοι άδελφαί εάν ο αποβιώσας συνέζη αποδεδειγμένως μετά τούτων ή συνετήρει αυτάς μέχρι του θανάτου του, εάν δε ο αποβιώσας συνετήρει αμφοτέρους τους γονείς αυτού, ή παροχή ανήκει μόνον εις τούτους κατ' ίσας μερίδας.

3. Εάν ο εκλιπών ησφαλισμένος ή συνταξιούχος κατέλιπε χήραν σύζυγον, μετά ή άνευ τέκνων, δικαιούνται παροχής ή άπορος χήρα μήτηρ ή ή άπορος φυσική μήτηρ αυτού, εφ' όσον συνέζει και συνετηρείτο υπό τούτου κατά τα ειδικώτερον εν παρ. 6 του άρθρου 11 του παρόντος οριζόμενα.

4. Το κατά τ' ανωτέρω δικαίωμα της μητρός παραμένει και εάν έτι ή χήρα σύζυγος και τα τέκνα εκλείψωσιν ή οπωσδήποτε απολέσωσι το προς απόληψιν παροχής δικαίωμα.

Κατανομή απονεμητέας παροχής εις οικογενείας.

Άρθρον 11.

1. Η παροχή της χήρας συνίσταται εις 2)4 της εις τον σύζυγον απονεμητέας ή απονεμηθείσης τοιαύτης.

Συντρέχοντα τέκνα δικαιούνται του υπολοίπου, αλλ' έκαστον τούτων ουχί πλέον του 1)4 ταύτης, κατά τα ειδικώτερον εν τη επομένη παραγράφω οριζόμενα.

2. Υπαρχούσης χήρας και τέκνων ή παροχή ανήκει κατά το ήμισυ εις αυτήν και κατά το έτερον ήμισυ εις τέκνα κατ' ίσας μερίδας. Εάν τα τέκνα ή τινά τούτων διατελώσιν υπό την επιτροπείαν άλλου και ουχί της μητρός δύναται ν' απαιτηθή ή κεχωρισμένη καταβολή του ανήκοντος αυτοίς ποσού της παροχής.

3. Εκλείποντος τινός των τέκνων ή ενηλικιουμένου τινός των εκ τούτων αρρένων ή ερχομένου εις γάμον, ή παροχή εκάστου των λοιπών τέκνων προσαυξάνει, υπό τον περιορισμόν της παρ. 1 του παρόντος.

4. Μη υπαρχούσης χήρας συζύγου ή εκλιπούσης ή απολεσάσης το εις σύνταξιν δικαίωμα, εάν μεν καθ' ον χρόνον επήλθε τοιούτον γεγονός υπάρχη εν τέκνον, ή παροχή συνίσταται εις 2)4 της εις τον θανόντα ησφαλισμένον ή συνταξιούχον απονεμητέας ή απονεμηθείσης τοιαύτης, εάν δε υπάρχωσι πλείονα του ενός τέκνα, δικαιούνται ταύτα ολοκλήρου της παροχής, κατ' ίσας μερίδας, επιφυλασσομένης της διατάξεως της παρ. 1 του παρόντος.

5. Εκλείποντος τινός των τέκνων ή ενηλικιουμένου τινός των εκ τούτων αρρένων ή ερχομένου εις γάμον, ή παροχή εκάστου των λοιπών προσαυξάνει αναλόγως, αλλ' ουχί πέραν του ημίσεος της παροχής.

6. Εάν υπάρχη χήρα μήτηρ ή φυσική μήτηρ του ησφαλισμένου ή συνταξιούχου, υπό τους όρους του άρθρου 10 του παρόντος, δικαιούται αύτη του 1)4 της εις την χήραν σύζυγον ανηκούσης κατά τας προηγουμένας παραγράφους παροχής, μειουμένης κατά το ποσόν τούτο, του 1)6 δε της εις την σύζυγον και τα συντρέχοντα τέκνα ανηκούσης παροχής μειουμένης αναλόγως κατά το ποσόν τούτον.

7. Εκλιπούσης της χήρας μητρός ή της φυσικής μητρός ή απολεσάσης το προς παροχήν δικαίωμα, ή μερίς ταύτης ανήκει εκ νέου εις την χήραν σύζυγον και τα τέκνα, κατά τας ανωτέρω διατάξεις.

8. Η παροχή του πατρός συνίσταται εις τα 2)4 της εις τον θανόντα απονεμητέας ή απονεμηθείσης τοιαύτης. Εις το αυτό ποσόν συνίσταται ή παροχή της μητρός και των αδελφών.

9. Η παροχή μητρός και αδελφών ανήκει κατά το ήμισυ μεν εις την μητέρα, κατά το έτερον δε ήμισυ εις τας αδελφάς, κατ' ίσας μερίδας, δύναται δε ν' απαιτηθή ή καταβολή της παροχής ταύτης κεχωρισμένως, εάν αι αδελφαί διατελώσιν υπό την επιτροπείαν άλλου προσώπου.

10. Εκλιπούσης ή ερχομένης εις γάμον τινός των αδελφών, ή μερίς ταύτης προσαυξάνει την της μητρός και των άλλων αδελφών.

11. Μη υπαρχούσης μητρός ολόκληρος ή κατά την παρ. 8 του παρόντος παροχή ανήκει εις τας αδελφάς.

12. Εάν αμφότεροι οι γονείς δικαιούνται παροχής κατά τους όρους του άρθρου 10 κατανέμεται αύτη μεταξύ τούτων κατ' ίσας μερίδας.

13. Εξαιρετικώς ή παροχή της χήρας συζύγου και μη συντρεχόντων τέκνων δικαιουμένων εις παροχήν, συνίσταται εις ολόκληρον το ποσόν της εις τον σύζυγον απονεμητέας ή απονεμηθείσης παροχής, εφ' όσον ο θανών ησφαλισμένος ή συνταξιούχος εκέκτητο 40ετή δικηγορικήν υπηρεσίαν, εις τα τρία τέταρτα δε ταύτης, εάν εκέκτητο 35ετή δικηγορικήν υπηρεσίαν, υπήρξε δε 20ετής έγγαμος συμβίωσις αυτών μέχρι της συμπληρώσεως της 40ετούς υπηρεσίας ή δεκαπενταετής έγγαμος συμβίωσις μέχρι της συμπληρώσεως 35ετούς υπηρεσίας.

Συντρεχόντων τέκνων δικαιουμένων παροχής, ή παροχή αύτη της χήρας συζύγου περιορίζεται κατά το ποσόν, ού τινος δικαιούνται τα τέκνα, κατά τας διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων και εφ' όσον χρόνον δικαιούνται τοιαύτης.

Έναρξις και συρροή παροχών.

Άρθρον 12.

1. Η παροχή άρχεται από της επομένης της λήξεως της ασφαλίσεως, εν περιπτώσει δε θανάτου, από της επομένης τούτου.

2. Καθ' ας περιπτώσεις, δια την απονομήν παροχής απαιτείται απορία, ή παροχή δεν άρχεται προ του χρόνου της συμπληρώσεως των αποδεικτικών της απορίας, καθοριζομένου του χρόνου τούτου δια της περί απονομής της παροχής αποφάσεως του Διοικ. Συμβουλίου.

Κατ' εξαίρεσιν ή παροχή της χήρας μητρός ή της φυσικής μητρός εις την περίπτωσιν της παρ. 3 του άρθρου 10 του παρόντος, άρχεται από της πρώτης του επομένου μηνός της υποβολής της αιτήσεως μετά των πλήρων δικαιολογητικών.

3. Εις περίπτωσιν καθ' ην δημιουργούνται υπέρ του αυτού προσώπου δικαιώματα αναγνωρίσεως πλέον της μιας παροχής ο Κλάδος καταβάλλει εις τον δικαιούχον μόνον μίαν παροχήν, κατ' επιλογήν τούτου.

4. Ἡ παροχὴ καταβάλλεται ἐν ἀρχῇ ἑκάστου μηνός.

5. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δικαιούχου πρὸ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου παροχῶν, μεταβιβάζονται αὐταὶ μόνον εἰς ἐκείνα τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα κέκτηνται ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου ἢ μεταγενεστέρως ἤθελον ἀποκτήσει τὰς πρὸς ἀπονομὴν παροχῆς προϋποθέσεις, ἀσχέτως τῆς ἰδιότητος αὐτῶν, ὡς κληρονόμων ἐξ ἀδιαθέτου ἢ ἐκ διαθήκης.

Ἀπώλεια καὶ διακοπὴ δικαιώματος.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ παροχὴ ἀπόλλυται:

α) Ἐὰν ὁ δικαιοῦχος καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαιρέσει, ἀπάτῃ, ἰδιοποιήσει, πλαστογραφίᾳ, ἀπιστίᾳ ἢ παραποιήσει, ἐφ' ὅσον τὰ ἀδικήματα ταῦτα στρέφονται κατὰ τοῦ Κλάδου.

β) Ἐὰν ἡ σύζυγος ἢ ἡ χήρα μήτηρ ἔλθῃ ἐκ νέου εἰς γάμον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον.

γ) Ἐὰν ἔλθωσιν εἰς γάμον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον, τὰ θήλεα τέκνα ἢ ἀδελφαὶ τοῦ θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

δ) Διὰ τῆς ἐνηλικιώσεως τῶν τέκνων, ἢ ἐὰν ταῦτα ἔλθωσιν εἰς γάμον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπόν, εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον.

2. Ἡ παροχὴ διακόπτεται ἀφ' ἧς ὁ δικαιοῦχος καταστῇ ἐκ νέου ἠσφαλισμένος.

Τρόπος βεβαιώσεως χρόνου ἀσφαλίσεως καὶ προϋποθέσεων ἀπονομῆς παροχῶν.

Ἄρθρον 14.

1. α) Χρόνος ἀσφαλίσεως εἶναι τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ ὁ ἠσφαλισμένος μετέχει νομίμως τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Κλάδου.

β) Ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀσφάλισις ἄρχεται ἀπὸ μὲν τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1961 καὶ ἐντεῦθεν διὰ πάντας τοὺς κεκτημένους κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 30 τοῦ Ν.Δ. 4114)1960, ἰδιότητα, διὰ δὲ τοὺς μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἀποκτῶντας τοιαύτην ἰδιότητα, ἀφ' ἧς ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ Μητρῷον τοῦ οἰκείου Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ λήγει κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐξόδου ἐκ τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος ἢ τοῦ θανάτου.

γ) Ἐν περιπτώσει νέας ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν, συνυπολογίζεται καὶ ὁ προηγούμενος τυχὸν χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Κλάδῳ.

2. Ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ ὑπολογίζεται κατὰ ἔτη, μῆνας καὶ ἡμέρας, ἑκάστου μηνὸς ὑπολογιζομένου πρὸς 30 ἡμέρας.

3. Τὸ πλέον τῶν 6 μηνῶν χρονικὸν διάστημα κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως λογίζεται ὡς πλῆρες ἔτος.

4. Δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως, ὁ τῆς προσωρινῆς παύσεως λόγῳ πειθαρχικῆς ποινῆς, καὶ ὁ χρόνος τῆς, συνεπείᾳ ποινικῆς διώξεως, καταστάσεως ἀργίας, προσωρινῆς παύσεως ἢ προφυλακίσεως, ἐφ' ὅσον ἠκολούθησε ὁριστικὴ ἀπόλυσις.

5. Οἱ ἠσφαλισμένοι δικαιοῦνται ἑκάστοτε ὅπως αἰτῶνται παρὰ τοῦ Κλάδου τὴν βεβαίωσιν χρόνου ἀσφαλίσεως αὐτῶν ὑπερβαίνοντος τὴν δεκαετίαν, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἐκπληρώσει πλήρως τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑποχρεώσεις των.

Ἡ βεβαίωσις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κλάδου, ἥτις εἶναι ἀνέκκλητος.

6. Αἴτησις ἠσφαλισμένου ἢ οἰκογενείας αὐτοῦ, περὶ ἀπονομῆς παροχῆς, εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος ἡ ὁλοσχερὴς ἐκπλήρωσις τῶν πρὸς τὸν Κλάδον ἀσφαλιστικῶν του ὑποχρεώσεων ἐντὸς ἂν ἄλλως ὁρίζηται ἐν τῷ παρόντι.

7. Διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ χρόνου τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῶν προϋποθέσεων ἐν γένει ἀπονομῆς παροχῆς ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ ἀντιγράφου ἀποφάσεως συνταξιοδοτήσεως τοῦ Ταμείου Νομικῶν.

Ἀναθεώρησις ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 15.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀπονομῆς παροχῆς ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς ἑπομένας διατάξεις.

2. Ἀναθεώρησιν δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἐφ' ἅπαξ καὶ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ὁ ἐνδιαφερόμενος καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δικαιοῦται καὶ οἱκοθεν νὰ προβαίνῃ ἑκάστοτε εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀποφάσεών του, λόγῳ πλάνης περὶ τὰ πράγματα ἢ νέων γεγονότων, εἰδικώτερον δὲ τῶν τοιούτων περὶ ἀπονομῆς παροχῆς λόγῳ ἀνικανότητος ἢ ἀπορίας.

4. Αἱ περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων ὑποθέσεις εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατόπιν ἐγγράφου εἰσηγήσεως μέλους αὐτοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

5. Τὰ τυχὸν κατόπιν τῆς ἀναθεωρήσεως ἐπιστρεπτέα ποσὰ τῷ κλάδῳ ἢ τῷ δικαιούχῳ ἢ τῇ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ ἀποδίδονται ἀτόκως.

6. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκτὸς ἂν εἰδικῶς ὁρίζηται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι.

Ἀνεκχώρητον, ἀκατάσχετον, συμψηφισμός.

Ἄρθρον 16.

1. Ἀπαγορεύεται ἐκχώρησις καὶ κατάσχεσις τῆς παροχῆς τοῦ Κλάδου, πᾶσα δὲ τοιαύτη πρᾶξις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τοῦ 1)4 τῆς παροχῆς συνταξιούχου λόγῳ διατροφῆς ἀνιόντων, κατιόντων καὶ συζύγου, κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ λόγῳ οἱασδήποτε ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον.

3. Δύναται ὁ Κλάδος ὅπως συμψηφίζῃ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμηθείσης παροχῆς, πρὸς ἀπαίτησιν αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἀπορρεούσης ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ ἀσχέτως τῆς ἰδιότητος τῶν δικαιούχων παροχῆς μελῶν τῆς οἰκογενείας ὡς κληρονόμων τοῦ ὀφειλέτου τοῦ Κλάδου.

Παραγραφαί.

Ἄρθρον 17.

1. Τὸ δικαίωμα ἀπονομῆς παροχῆς παραγράφεται μετὰ πέντε ἔτη ἀφ' ἧς ἐγεννήθη, ἐὰν ὁ δικαιοῦχος δὲν ὑποβάλῃ ἐντὸς τοῦ χρόνου τούτου τὴν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζομένων δικαιολογητικῶν, ἐπιφυλασσομένων τῶν εἰδικῶν περὶ τούτου ὁρισμῶν τοῦ παρόντος.

2. Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ παροχὴ διὰ προηγουμένων τῆς εἰς τὸν Κλάδον ὑποβολῆς της, κατὰ τὴν παράγραφον 1, αἰτήσεως χρονικὸν διάστημα, ὑπερβαῖνον τὸ ἓν ἔτος.

3. Αἱ παροχαὶ παραγράφονται μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου καθ' ὃν κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ἡ ἐνιαυσία παραγραφὴ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ παροχῶν, αἵτινες ἀνάγονται εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς ἀναγνωριζούσης ταύτας ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κλάδου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

4. Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τοῦ Κλάδου, λόγῳ ἀχρεωστήτου καταβολῆς ἢ κρατήσεως ὑπὲρ τούτου ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας, παραγράφεται μετὰ πενταετίαν, ἀφ' ἧς ἐνηργήθη ἡ ἀχρεώστητος καταβολή.

Κυρώσεις.

Ἄρθρον 18.

1. Ἐπὶ πάσης χρηματικῆς ὀφειλῆς ληξιπροθέσμου, ἀνεξαρτήτως τῶν κατὰ οἰκείας διατάξεις συνεπειῶν, ὁ κλάδος δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενον τόκον ὑπερημερίας, πλὴν τῶν εἰδικῶς διὰ τοῦ παρόντος ὁριζομένων

όφειλῶν, αἵτινες ὑπόκεινται εἰς τὴν εἰς τὰς κατ' ἰδίαν περὶ τῶν ὀφειλῶν τούτων διατάξεις ὁριζομένην προσαύξησιν.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν οἱ ἠσφαλισμένοι καθυστεροῦσι τὴν ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 1 ἐδάφ. α' εἰσφοράν, δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως αὐτῶν ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάγεται ἡ μὴ ἐκπληρωθεῖσα ὑποχρέωσις. Ἡ συνέπεια αὕτη δὲν λίρεται διὰ τῆς ἐκπροθέσμου πληρωμῆς.

Ἐξαιρετικῶς λίρονται αἱ συνέπειαι τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960.

Ἄρθρον 19.

Ὅπου ἐν τῷ παρόντι ἀναφέρεται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νοεῖται τοῦτο ὡς συντίθεται διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ τοῦ Κλάδου τούτου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 4114/1960 ὁριζόμενα.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

1. Οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Κλάδου ἠσφαλισμένοι διακοπῆς, ἐφ' ὅσον διακοπῶσιν συντάξεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου Νομικῶν ἔχουσι συμπληρώσει τὸν ἐλάχιστον 10ετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀναγνωρισθέντος προϋπηρεσίας ἐν τῷ Κλάδῳ κατὰ τὴν ἔξοδον των ἐκ τοῦ λειτουργήματος, ἀναλόγως ὅπως των ἐτῶν ἀσφαλίσεως των κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ν.Δ. 4114 προβλεπομένου Β.Δ. ὁριοθητόμενα.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

3. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1961.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ